

Sygn. akt IV U 663/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 listopada 2018 r. w S.

odwołania S. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 17 sierpnia 2018 r. Nr (...)

w sprawie S. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do emerytury pomostowej

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 663/18 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 17 sierpnia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych odmówił S. F. prawa do emerytury pomostowej wskazując, że ubezpieczony nie osiągnął wieku emerytalnego, nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat oraz po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał prac w szczególnym warunkach lub charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Organ rentowy podniósł, że ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 41 lat, 3 miesiące i 21 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 41 lat i 7 dni, a okresy nieskładkowe 3 miesiące i 14 dni, a wykazany przez ubezpieczonego okres pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art.4 ustawy o emeryturach pomostowych wynosi 7 lat, 11 miesięcy i 24 dni (decyzja z 17 sierpnia 2018r. k.8 akt emerytalnych).

Odwołanie od w/w decyzji złożył S. F., reprezentowany przez pełnomocnika, zarzucając jej niezaliczenie do stażu pracy w szczególnych warunkach pracy ubezpieczonego w okresie od października 1983r. do 31 października 2008r. w Zakładach (...) w W. (i w innych zakładach pracy – działających w w/w okresie pod zmieniającymi się nazwami) na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Na okoliczność rodzaju wykonywanej pracy skarżący wniósł o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków oraz z zeznań ubezpieczonego w charakterze strony, a następnie wniósł zmianę zaskarżonej decyzji i ustalenie prawa

ubezpieczonego do emerytury oraz o zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów zastępstwa procesowego wg norm prawem przepisanych (odwołanie k.2-4 akt sprawy)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.8-9 akt sprawy).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie S. F. podlegało oddaleniu.

Z akt emerytalnych ubezpieczonego wynika, że S. F. urodził się w dniu (...), z wnioskiem o emeryturę pomostową wystąpił w dniu 18 lipca 2018r., a zaskarżona decyzja odmawiająca ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej wydana została w dniu 17 sierpnia 2018r. (vide: akta emerytalne z wniosku o emeryturę pomostową z 18 lipca 2018r.). Z powyższego wynika, że w dacie wystąpienia z wnioskiem o emeryturę, w dacie wydania zaskarżonej decyzji oraz w dacie zamknięcia rozprawy i wyrokowania przez Sąd Okręgowy (29 listopada 2018r.) ubezpieczony nie ukończył 60. roku życia.

Zgodnie z art.4 ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (t.j.: Dz.U. z 2015r., poz.965 ze zm.) prawo do emerytury pomostowej przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948r.,
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat,
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn,
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art.5-9 i art.11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn,
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy lub w art.32 i art.33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS,
- 6) po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3,
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Z kolei w myśl art.49 ustawy o emeryturach pomostowych prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3,
- 2) spełnia warunki określone w art.4 pkt 1-5 i 7 i art.5-12,
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 2009r.) miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3.

Z powyższych przepisów wynika, że jedną z przesłanek ustalenia prawa do emerytury pomostowej jest ukończenie przez mężczyznę ubiegającego się o prawo do takiej emerytury 60. roku życia. Poza sporem pozostaje, że ubezpieczony ani w dacie wydania zaskarżonej decyzji (17 sierpnia 2018r.), a nie w dacie orzekania przez Sąd Okręgowy (29 listopada 2018r.) nie ukończył 60. roku życia. Okoliczność ta skutkować musiała oddaleniem odwołania ubezpieczonego jako bezzasadnego. Należy podkreślić, że zgodnie z art.15 ust.1 ustawy o emeryturach pomostowych prawo do emerytury pomostowej powstaje z dniem spełnienia warunków wymaganych do nabycia tego prawa. W sprawie niesporne jest,

że jedną z ustawowych przesłanek nabycia prawa do emerytury pomostowej jest osiągnięcie przez mężczyznę wieku emerytalnego 60 lat, a ubezpieczony przesłanki tej nie spełnił. Niespełnienie choćby jednej przesłanki warunkującej nabycie prawa do emerytury powoduje - w myśl w/w przepisu art.15 ust.1 ustawy o emeryturach pomostowych – że prawo do świadczenia nie powstaje. Podkreślić należy, że organ rentowy oraz sąd badający odwołanie od decyzji organu rentowego nie rozstrzygają o spełnieniu przez zainteresowanego tylko niektórych przesłanek nabycia prawa do emerytury - tu: w zakresie stażu pracy w szczególnych warunkach, ale wydają rozstrzygnięcie o nabyciu prawa do świadczenia lub odmowie takiego prawa, przy czym odmową skutkuje niespełnienie choćby jednej przesłanki nabycia prawa do świadczenia. Z tych przyczyn ,tj. z uwagi na niespełnienie przez ubezpieczonego przesłanki dotyczącej wieku emerytalnego Sąd oddalił wnioski ubezpieczonego o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków oraz z zeznań ubezpieczonego na okoliczność ustalenia, czy ubezpieczony legitymuje się wymaganym okresem pracy w szczególnych warunkach. W okolicznościach sprawy przeprowadzenie tych dowodów byłoby sprzeczne z zasadą ekonomii procesowej, gdyż niezależnie od wyniku tego postępowania odwołanie ubezpieczonego od decyzji z 17 sierpnia 2018r. podlegałoby oddaleniu wobec niespełnienia przesłanki dotyczącej wieku emerytalnego. Dodatkowo podkreślić należy, że postępowanie z odwołania od decyzji organu rentowego nie może być wykorzystywane do celów ustalenia określonych przesłanek nabycia prawa do emerytury – tu: przesłanki dotyczącej stażu pracy w szczególnych warunkach - niejako na przyszłość – to jest na potrzeby przyszłego wniosku o emeryturę złożonego z chwilą ukończenia przez ubezpieczonego wieku emerytalnego.

Kończąc wskazać należy, że na niedopuszczalność żądania ustalenia tylko niektórych przesłanek warunkujących prawo do świadczenia wskazywał Sąd Najwyższy m.in. w uzasadnieniu wyroku z 19 października 2010r. w sprawie II UK 108/10 (opublikowany: Lex nr 688682).

Mając na uwadze powyższe okoliczności na podstawie art.477¹⁴§1 kpc Sąd odwołanie ubezpieczonego oddalił.